

СВОБОДЕНЪ

Общинска Библиотека

тукъ

Телефон № 323

СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ВЪСТНИКЪ

Телефон № 323

Абонаментъ за година 8 лева
за 6 месеца 4 леваРедакторъ-стопанинъ:
Стефанъ Ив. ПетковъРедакцията ни се помѣщава
на улица „Шуменска“, задъ пощата

Такса за публикациитъ на 1 стр. по 60 ст.; на 2 и 3 стр по 80 ст.; на 4 стр. по 50 ст. на кв. с. м. Приставски и хазнови обявления за 1 пѣтъ 5 ст. за 2 пѣтъ 10 ст. на дума.

РАВНОСМѢТКА СЪ ЦАРЬ ФЕРДИНАНДА.

Кочани—корифей на 25 годишнината му.

Кървави облаци висятъ надъ българския народъ!.. 36 години ни дѣлятъ отъ кървавия Батакъ — единъ голѣмъ периодъ врѣме, прѣзъ който можехме да видимъ създадено едно силно българско царство. Макаръ и народа ни раздѣленъ на двѣ, мислящия човѣкъ би рѣкълъ, че завѣтъ на българските революционери, прѣдвѣстници на българската свобода — е обиднатъ. Създаването на едно свободно българско царство—каква по-добра гаранция за свободата на останалитъ подъ азиатско иго българи? Кой би помислилъ, че освободенитъ брати, откърмени всички въ името на общобългарския идеалъ, слѣдъ така щедро пролѣтната руска кръвъ, прѣдъ перспективата на своето охолство, скоро ще прѣстанатъ да мислятъ за останалата половина отъ тоя български народъ? Да! Кой би помислилъ, че е възможно да се повтара Батакъ прѣдъ очитъ на едно четиристотинъ хилядно българско войнство? Въ 1876 г., въ тъмнитъ ония врѣмена, когато кървитъ въ Батакъ можеха да се оправдаятъ съ дивитъ още, некултурни нрави, все пакъ прѣзъ цѣль единъ материкъ риданията и стенанията на умиращитъ стигнаха до брѣговетъ на Темза и намѣриха своя отзвукъ въ сърцата на цѣли групи благородни англичани. Днесъ слѣдъ 36 години, когато хуманитарнитъ възгледи не извиняватъ нито едно убийство, ний, братята на изкланитъ, поруганитъ въ Шипъ и Кочани, стоимъ съ стойческо хладнокрѣвие прѣдъ цѣли локви кръвъ и само потриваме ржцѣ, за да чуемъ какво ще кажатъ нашитъ „умни дипломати“ и „царьтъ на българитъ“.

Кървави облаци висятъ надъ цѣлия български народъ! Плачевно отекуватъ всички български сърца, всички чувствуваме дълбоката рана, която ни нанася това пятно на цивилизацията — Турция... И въ тия дни, когато половината български народъ отвѣдъ Рила и Родопитъ прѣзъ кървавъ погледъ чака да види лѣсането на българското оржие, когато и на устата на всѣки български гражданинъ

стои думата „война“ — въ тѣзи дни единъ единствено готви своитъ дипломатически козни и проекти за миролюбие и миролюбие. Това не сж българскитъ държавници, защото ний нѣмаме такива, а имаме кукли и кабинетни плѣхове; това не е силата на нашата външна политика, защото ти не се води отъ българинъ, а отъ единъ коравосърдеченъ нѣмецъ... Това е именно царъ Фердинандъ, оня миролюбецъ, който е отложилъ освобождението на Македония на десетки години назадъ.

Българи,

Въ тѣзи дни, когато той въ Търново сбпра около своя величественъ тронъ тържествуващитъ си царедворци, сановници и войски, въ сжщитъ тѣзи дни, когато отъ Кочани достига вонята на разлагащитъ се български трупове и рани, когато въ Търново се вдигатъ арки за царя на Българитъ, а въ Македония за тия българи се дигатъ бѣсплски — въ тѣзи дни, пълни съ жестока ирония отъ българската сждба, хвърлете погледъ назадъ къмъ двадесетѣхъ и петъ години, изминали подъ егидата на Фердинанда и ги подложете на обективна анализа. И питайте: що стори царъ Фердинандъ за българския народъ? Това ли, че България много процъвтѣла и напѣднала подъ неговата управа — приспивателни приказки, които ни идатъ отъ сжжпо платенитъ органи въ странство. Като че ли този напѣдъкъ въ България не е единъ естественъ развой, добитъ като резултатъ отъ непосредственото ни съприкосновение съ високата западна култура, добитъ още и отъ добритъ качества на самия ни народъ. Това ли още, че България се сдоби съ силно войнство? Като че ли не бѣ сжщото туй войнство, което прѣвзе отъ Турция цѣла източна Румелия и спечели блѣскави побѣди при Сливница и Пиротъ, сир. тогава, когато Фердинандъ не бѣ между насъ. Кое тогава извърши Фердинандъ? Да, той извърши много нѣщо, но това много е активъ за самия него, а пасивъ за българския народъ. Не-

говитъ стрѣмежи бѣха и сж да осигури династията си, като за това се поставятъ въ услуга общобългарскитъ интереси. Въ името на този свой принципъ, той се явява като първи балкански миролюбецъ, защото извѣстно е, че войнитъ поставятъ често пѣтъ на карта сжществуването на династиятъ. Но единъ държавенъ глава, въ чиито жили тече родолюбна кръвъ, трѣбва да рискува даже и династията и трона си, когато види, че това изискватъ пароднитъ интереси. Не стори ли това Александръ Батембергъ? Почитащъ народнитъ идеали, поклонникъ на българското оржие, той хероически се отзова на позива на шепи революционери, които извърпиха съединението въ Пловдивъ. Този симпатиченъ вождъ, у когото не намирахъ дипломатически умъ, отзова се побѣдоносно при Сливница и чрѣзъ оржието стори това, що дипломатическия умъ на Фердинанда не стори нито за 25 год. Кой профанъ би могаль да мисли, че, ако на Батемберговото мѣсто бѣ Фердинандъ, ний цѣхмѣ да имаме съединение, война и побѣди? Какъ е възможно това! „Рискъ, династията въ опасностъ, а сврѣхъ това нѣма удобѣние отъ великитъ сили“. Като че ли войнитъ и прѣвратитъ ставатъ съ удобѣнието на силитъ, като че ли побѣдата на оржието не стои по-горѣ отъ дипломатията, като че ли най-сетнѣ общенароднитъ интереси не стоятъ по-горѣ отъ династическитъ!...

Какъвъ по-живъ примѣръ за Фердинандовото прѣдпочитание династическитъ интереси отъ примѣра съ македонския въпросъ? Отъ самото начало освободителното македонско движение, родено на мѣстна почва и култивирано въ демократическия духъ на Левски и Ботева, биде поставено въ услуга на короната. Подлѣгва винаги, че задъ революционеритъ стои и войската на България, македонцитъ, въ душата си увѣрени, че служатъ на чисто освободителния идеалъ, но веднѣжъ станали фатални пгри въ ржцѣтъ на българския дворецъ. Така въ 1895 год. се породѣ Мелишкото въстание, навлѣзоха въ Ма-

кедония редъ македонски и български дружини, но всичко това за какво? За да бжде признатъ Фердинандъ като князъ на България. Призаването стана, цѣльта бѣше постигната и слѣдователно за Македония вече нѣмаше що да се мисли. Китанчевъ пукна за една нощъ отъ мжчение прѣдъ тая измѣна.

Минаха години, българското население бѣ систематически изтрѣбвано и въпрѣки, че имаме една 1897 год., когато турскитъ войски бѣха въ Тесалия, Фердинандъ, великия мироносецъ, не обѣли жбъ и за да не се каже нищо, прати петъ чернокащи на македонцитъ за четене упокоителни молитви. Но народътъ слѣдваше своя идеалъ. И отъ свободна България и въ Македония революционното движение се поддържаше, растеше и когато то наближи да стане факторъ въ Балканската политика и отъ естество да смути миролюбца, той намѣри срѣдство за да разслаби великото движение. Прѣзъ 1902 год., той, въ съгласие съ послушни министри, внесе чрѣзъ свои нѣколко офицери, искрени, но изиграни тоже революционери, разцѣпление въ мощната македонска организация, което разцѣпление въ България се насърчаваше отъ правителството, а вътрѣ въ Македония отъ добрия съмахленикъ на двореца — Екзархията.

Настѣпи паметната 1903 год. Организацията бѣ силна, тя прѣдставляваше подземенъ балкански вулканъ, който, поставенъ въ постоянно бучене, безъ да изригна, бѣ въ състояние да тормози европейската дипломация и постоянно добива печалби. Шефове въ организацията не бѣха да не знаятъ, че едно македонско въстание не може да сломи Турция и за това тѣ, на и много други още, бѣха на мѣстѣ, да не се прави никакво въстание, а да се поддържа винаги този подземенъ огънь, било да се термози и ослабва Турция, било до като настѣпи явно благоприятенъ моментъ. Но Фердинандъ не желаше сжществуването на факторъ, който би поставилъ на карта голѣмия балкански въпросъ и имо неговата

воля и мимо ангажиментитѣ му къмъ австрийската дипломация. И за това слѣдѣва слѣдното безподобно въ историята на народитѣ въроломство. Даде се тържествено обѣщаніе, че щомъ бжде обявено въстанието, България ще объяви войната. Три мѣсеца македонскитѣ долини бидоха оглушавани отъ тътенъ и адски пламъци, несмѣтно число безимени борци дадоха въ данъ своя животъ, орѣзани меса покриха широкитѣ балкани — но и тогава Фердинандъ не обѣли вжбъ да изпѣли своята „честна дума“. Впрочемъ за него цѣлѣта бѣ постигната: страшния привракъ — македонската организация — която, бидейки силна, можеше всѣки пътъ да прѣдизвика миролюбца на война, бѣ вече разсипана. . . Българскиятъ дворецъ отдѣхна епокойно и Фердинандъ, „великия дипломатъ“, заякчаваше трона си въпрѣки потоцитѣ българ. кръвъ въ Македония. Това за сега сж само факти; но безспорно историята, когато ги прецизира, ще даде заслуженото на Фердинанда за това му поведение спрѣмо половината български народъ — Македонския.

Дойде и 1906 год. Слѣдъ Илинденското въстание настѣпи миролюбивата вече политика, кречеталото на която бѣ дипломатическата прѣдставителъ въ Цариградъ Начовичъ. По естественния ходъ на нѣщата въ Турция, тая политика трѣбваше да фалпра и кабинета на Рачо Петровъ рѣши да прибѣгне до послѣдното срдство — войната. Министритѣ прѣдставиха Фердинанду своето рѣшение, положението бѣ пзострено, но Фердинандъ рѣзко се противопостави, като увѣри своитѣ министри, какво автономията на Македония е падѣйствуваща и сложена на дипломатическата маса и слѣдователно тя ще дойде безъ война. Войната прочее биде отбѣгната и дѣйствително бѣ наистина, че се работеше и то усилено за автономията: двѣ години слѣдъ това при Ревелъ въ срѣщата между Едуарда VII и Николай II, автономията биде уговорена. Фактически Фердинандъ не излъга, но излъгана биде неговата дипломация, защото срѣщу неговитѣ мѣрки и старания, не по-слаби мѣрки и старания употребяваха и турцитѣ. Което и стана. Съ единъ фалшивъ прѣвратъ, младотурцитѣ турнаха кръстъ на Ревелската автономия. Проче и „хитрата“ Фердинандова дипломация фалпира. Питаме така ли щѣше да се погрѣбе тая автономия, ако Фердинандъ бѣ повелъ българската войска и то въ врѣме, когато кѣрвавъ турски воиникъ нѣмаше да ни посрѣщне при Одринъ? Моментни слѣдъ моменти се нижѣха, кои отъ кои по благоприятни, но пакъ династически интереси възприбраха у българския народъ всѣко желание за война. Слѣдъ 22 септември, когато българския чоенетъ министъръ изпрати на границата мобилизираната тунджанска дивизия, и не само че независимостѣта щѣше да се постигне безъ стотинка, но и мане и добри изгледи да се добие македонската свобода,

Фердинандовия вѣренъ служителъ — министъръ Станчевъ, мимо знанието на Малиновото министерство и за голѣма неговна изненада, каза велегласно въ Парижъ: „България е добъръ платецъ, ще си платимъ независимостѣта“. Кой може да го опълномошти да каже това, ако не Фердинандъ, който даде строгъ жестъ противъ всѣкаква война. И така даже царската корона, която днесъ носи Фердинандъ, не е откупена нито чрѣвъ звона на българското орѣжие, нито чрѣвъ „голѣмата дипломация“, но чрѣвъ кесията на българския народъ. Безсрамно откупена независимостъ прѣдъ очитѣ на четиристотинъ хлидно войнство, слѣдъ единъ милиардъ разходвани левове за това войнство! . . . Каква пародия на държавничество прѣдъ блѣскавитѣ успѣхи, постигнати отъ българския народъ прѣвъ тѣй краткото Батембергово царуване!

Между това мнозина, които мислѣха за Фердинандъ е мозѣка и бѣлия дробъ на България, почнаха болезнено да чувствуватъ явнитѣ неуспѣхи прѣвъ неговото царствуване. Македония се обезлюдяваше, България се ограничи да не поменава дори за Македония, униженията прѣдъ Турция се увеличаваха, турскитѣ пълномошции министри въ София ставаха вече и горди и нахални. Младотурскитѣ терори въ Македония, обесоражаващото, гоненията, затворитѣ — всичко това създаваше вече у българския народъ убѣждението, че ний не можемъ мина безъ война съ Турция и че ако не смажемъ ний Турция, тя става вече дори опасна. Фердинандъ, който трѣпне прѣдъ призрѣка на войната, виждайки това течение, което често засѣгваше и нѣкои български министри, създаде едно ново плашилище противъ този повикъ за война. Чрѣвъ извѣстия добръ платенъ парижки в-къ „Матин“, той пусна една рѣдка сензационна новина:

„Турция и Ромжия сж склучили отбранителенъ и нападателенъ съюзъ противъ България“. Твърдимъ като най-положително, разполагаме съ неопровержими данни, които не сж отъ естество да бждатъ публикувани сега, че този сензационенъ съюзъ е измисленъ отъ Фердинанда и то съ тази единичка цѣль — да бждатъ укротени военлюбцитѣ въ България. Не е мѣсто тукъ да излагаме колко безцѣленъ за Ромжия е такъвъ единъ съюзъ, който би я поставилъ въ услугитѣ на Турция безъ всѣкакви видими облаги за нея. Ала тонковцитѣ въ България се уплашиха: това павѣстие дойде на помощъ на днешнитѣ миролюбни управници и по такъвъ начинъ Фердинандъ неотклонно, вѣренъ на принципа си, сложи тежката рѣзка на своето миролюбие прѣдъ явнитѣ загуби за българската кауза на Балканитѣ.

Българи,

Прѣдъ насъ стоп пзмѣнителство на великобългарски идеали! Кочани дойде фатално да покаже заключението на 25 годишната Фердинандова дѣйност. За кога ще иска той освободението на Македония? Тогава ли,

когато тамъ не остане българинъ? Тогава ли, когато алчнитѣ велики сили се споразумѣятъ за подѣлбата ѣ? Великитѣ сили ни приспиватъ съ похвали за нашето миролюбие и това не е ли доказателство, че нашето орѣжие ги плаши, защото тѣ прѣди да сж се споразумѣли, ще се окажатъ лице съ лице съ гордиевия вжвель — източния въпросъ. Никой балкански народъ не е падалъ по-низко отъ насъ — да стоимъ и се възхищаваме отъ царя си тогава, когато неговата политика е докарала до Щипъ и Кочани. Въ 1876 год. немошната и много малка още Сърбия води война съ Турция зарадъ херцеговинцитѣ, малката Чернагора е воювала много пъти съ Турция заради свои сънародци. Въ 1897 год. Гърция воюва съ Турция заради своитѣ сънародници крѣтяни. Тя падна въ Тесалия, но побѣди въ Критъ — постигна автономията му. Зарадъ насъ се биха рускитѣ синове. Какво сторихме ний, които имаме страшна войскава сила, какво сторихме за она цѣла половина отъ нашия народъ, който гине, теглейки неописвими мъки? Ще чакаме ли ний царъ Фердинандъ да отвори война? О, суетна мечта! Въ неговитѣ жили не тече българска кръвъ, българскитѣ нисъци не ще откликнатъ никога въ нѣмско срдце! . . . Той и сега ще тържествува въ Търново. . . . тогава, когато цѣлия български народъ е въ трауръ! Той стабилизира крѣпка династия, като я огражда съ по-голѣмъ брой послѣпници и тронокрѣпители. Въимето на това начало, днесъ когато всички викатъ „война“, той подпушна на нашитѣ владѣци, особено на неговия любимецъ Василій, да отворятъ въпроса за раздѣлението на нашата църква. Цѣлѣта е явна: веднажъ църквата раздѣлѣна, ще се иска вдигането на схизмата само отъ царството и по такъвъ начинъ династията нѣма да бжде вече схиз-

матическа и Борисъ ще може да иска ржката на нѣкоя руска княгиня. Ето прочее въ какво се проявява „голѣмия“ умъ на Фердинанда, ето защо по този пътъ ний ще дочакаме още много Кочани Щипъ и други кървави свадби. Така великитѣ сили отвлечатъ Фердинанда отъ прѣмния въпросъ — освободението на Македония и бератъ му лаври тамъ, дѣто нѣма български интереси. Тука австрийската дипломация пращаше сръбския кралъ Милана да търси сърби въ Македония, въ сщцото това, врѣме когато Австрия туряше адрана рѣзка върху чисто сръбската Босна.

Българи,

Ний не сме били антидинастичи. Българитѣ иматъ качеството да обичатъ своитѣ държавни глави и да се групиратъ около трона имъ. Но когато виждаме, че той си гледа царската околностъ, тогава когато мратъ единъ милионъ и половина българи; че той дига арки, когато въ Македония за нашитѣ сънародници се дигатъ бѣсилки; че се старае да сломи освободителната идея, която е vznikнала въ срдцето на народа ни и сврѣхъ нея и посрѣдствомъ нея охранва само династически интереси; тогава когато, половината български народъ протѣга ржцѣ къмъ него, а около него се чуватъ само виковетѣ „крадете да крадемъ!“; тогава когато виждаме задъ себе си безславна изминатъ четвъртъ вѣкъ и никакъвъ активъ за нашия народъ — слѣдъ всичко това нѣмаме ли право, не сме ли дори длѣжни да се обявимъ за антидинастичи.

Слѣдъ Кочани, този заслуженъ корифей, поднесенъ Фердинанду като даръ на неговата „умна“ 25 годишна дипломация — българския народъ ще има да помисли

Реданция „Свободенъ Гласъ“.

ВОЙНА, ВОЙНА!

Митинги или война.

Защо не се обявява тя.

Ново клане, нова касапница надъ българитѣ въ Макед. — въ малкия градецъ Кочани 4 ч. до бълг. граница. И това клане, както онова въ Щипъ, нѣма да бжде послѣдно. До когато турцитѣ сж господари тамъ, кланетата, масовитѣ убийства, ареститѣ, насилията и адскитѣ мъки нѣма да прѣстанатъ за българитѣ. Вълкътъ не се задоволява, като влѣзе въ нѣкоя овчарска кошара, да разкъса само една овца и да я повлѣче, за да насити крѣвогладния си апетитъ; той не излиза отъ тамъ, до като не умори всичкото стадо. Цѣлѣта му не е само да се наѣде, а да избие, колкото може повече овце. Положението на турцитѣ въ Македония е по-благоприятно отъ онова на вълцитѣ: противъ вълцитѣ има кучета и овчари съ пушки, а противъ турцитѣ нѣма ни ку-

чета, ни овчари. За туѣ спокойно колятъ, убиватъ, грабятъ, насилватъ и мжчатъ, дори и днесъ, когато вече има задъ гърба имъ царство България съ 400,000 армия. И цѣлѣта на турцитѣ е, каквато на вълцитѣ — да истрѣбятъ българитѣ въ Македония, защото, както вълцитѣ не могатъ да гледатъ живи овци, тѣй и турцитѣ не могатъ да търпятъ живи българитѣ. И както се устройватъ хайки противъ вълцитѣ, до като ги прогонятъ и истрепатъ, тѣй и противъ турцитѣ — тѣзи звѣрове въ човѣшки образъ — е нужна *ежоржжена хайка*, за да бждатъ прогонени и страната очистена. Само тогазъ ще прѣстане постоянния тероръ надъ българитѣ.

Да, само вжоржжена хайка, само войната е, която ще истрѣби главорѣзитѣ и крѣвопийцитѣ отъ Макед. и Одр. Но кой ще о-

блани тази война? Европа ли? — Тя се залавя за работа, само слѣдъ свѣршване на войната — да балансира смѣтките между заинтересуваните. Русия ли? — Тя си изпълни дълга, като освободи България и сега не мисли, освѣтът да запази статуквото на Балканите. Тогава България е, която е длъжна да стори това, ала царска България, правит. на Гешевъ — Дановъ, желае на всѣка цѣна миръ. Остава неофици. България, народътъ, да трѣгне, безъ да чака позволение отъ царя и неговите министри. Но и народътъ стоп и чака не поканя, а да потегли на бой, а — заповѣдъ отгорѣ. И какво изждаме? — Слѣдъ всѣко по-голъмо събитие, слѣдъ всѣкой по-крупенъ актъ въ македония, тревога по вѣстниците за митингъ. А сватба и митингъ сж най-лесните работи за българина: на сватбата ще се пие и напие, ще се навика и напие до ситостъ; а на митингътъ ще се напиши и ще вика съ всичкото си гърло „война! война!“ и гордъ, че о изпълнилъ дълга си до край, като „патриотски“ патриотъ, прѣдаде се спокойно на гуляй, пийне една чаша повече за пазителитъ и пострадалиятъ съ топли молитви къмъ Всевишния да избави и тѣхъ отъ ноктите на вѣра и на другия денъ — потъне въ обикнов. си грижи за печалба. А ползата отъ нашите „шумни и многолюдни“ митинги? — Тя е морална, ала не за пострадалиятъ, а за митингаджиятъ, че сж имали случай да покажатъ прѣдъ цѣлъ свѣтъ своя патриотизъмъ съ страстни викове и хунски крѣсци по мегданитѣ. Едва ли има друга страна, дѣто ставатъ повече митинги, отъ колкото въ България и всички — безрезультатни. Прѣзъ последните 10 год. трѣбва да сж станали повече отъ 500 митинга само за Македония и Одринско, а положението на страдалците, вмѣсто да се подобри, е още по-влошено. Слѣдов. значението на станалите митинги сравно на двѣтѣ нули въ числото 500. По друг. страни ставатъ митинги и до като не се изпълнятъ революционитѣ имъ, участниците не прѣставатъ да викатъ и протестиратъ. Тамъ общ. мнѣние се почита, защото самитѣ участници въ митинга почитатъ резолюцитѣ си и се борятъ до край за тѣхъ; тамъ митингитѣ се водятъ отъ хора видни, които не лизатъ, каквото плюватъ и гласътъ имъ не може да не бѣде чутъ. А у насъ тѣй ли е? — Свиква се митингъ и то ужъ отъ шефове на всички партии, събиратъ се случайни, люботини и равнодушни слушатели, държатъ се 1—2 рѣчи, апелира се къмъ хуманна Европа, вика се, протестира се отчаяно и гърмогласно, прочита се отъ по-рано приготвена резолюция и . . . финята комедия.

И гаригитѣ правятъ митингъ, когато нѣкой бърка въ гнѣздо-то имъ и вади отъ тамъ малкитѣ имъ, по помагатъ ли тѣ на малкитѣ си, спасяватъ ли ги отъ погибель? Гаргенски сж и нашитѣ митинги: всѣкой бърза да парадирва, всѣкой си дѣре гърлото и всѣкой е готовъ „съ кръвта си“ да запечата негодуваннето си, но само съ вѣтъ.

Герои на ефтинъ патриотизъмъ сме ние, защото още сжипи частъ забравяме, за какво сме се драли и викали. Само онѣя митинги иматъ значение у насъ, които сж поржчани отъ правителството, за да поддрѣпятъ нѣкоя негова акция. Не сж ли поржчани отгорѣ, тѣ сж гаргенски, на които дѣцата се любовватъ.

Като е така, нѣма защо да ставаме смѣшни, нѣма нужда отъ нашитѣ грачения, нѣма плова отъ нашитѣ митинги и който цѣни себе си, който не желае да бѣде гарга, нѣма да отива на митингъ, щомъ знае, че гласътъ му нѣма да бѣде чутъ и резолюцията нѣма да бѣде наложена. Нито Европа взима бѣлѣжка, нито пъкъ правителството взима актъ отъ дневните митинги.

Тогава, какво да се прави, за да се паложни войната, ако ти се желае, наистина, отъ цѣлия народъ? Прѣди всичко въпросъ е, дали тя се желае, дали правителството е длъжно да се вслуша въ гласа на народа и да обяви войната. Въ историята нито една война не е била наложена отъ долу, нито пъкъ нашиятъ народъ е, който първъ ще я наложи. Защо да го криемъ? Нито търговцитѣ, нито занаятчинитѣ, нито чиновницитѣ, нито пъкъ работниците желатъ отъ сърдце войната. Единъ референдумъ би доказалъ това. Войнитѣ се водятъ по принуждение, обявяватъ се отъ царетѣ, заповѣдва се на войскитѣ да трѣгнатъ, тогава и народитѣ трѣгватъ. Царятъ да е, значи, който може да обяви войната, когато желае и когато намѣри за нужно, ала нашиятъ царъ е заклетъ врага на войната. Па и каква ли нужда го застава да рискува? Царството му е, наистина малко и небогато, но той потъва въ разкошъ и злато; народътъ не го обича, но войската му е вѣрна; каквото пожелае, волята му на часа се изпълнява; тронътъ и династията му сж закрѣпени; утрѣ ще празнува 25 год. отъ своето царуване. Какво повече може да желае единъ смъртенъ? За нѣколко пазити българи въ Македония струва ли да си развали спокойствието и да обявява войната? Дори и всички българи въ Македония да ги изколятъ той нищо не губи: тѣ не му сж ни родни братя, ни сестри, нито пъкъ му сж поданици. Напротивъ, колкото повече се обезлюдва Македония отъ българи, толкова по-лесно ще се наложи на българ. народъ да се съгласи съ мечтаната подѣлба на Македония и безъ капка кръвъ, чисто по австрийски, нашиятъ царъ ще си присъедини една частъ отъ Македония. За тоя народоубийственъ нѣмски планъ се узна още въ 1898 г. Отъ тогава бавно, ала сигурно той печели почва. Австрия и Русия не бързатъ да откъснатъ уарѣния плодъ: тѣ знаятъ, че той самъ ще имъ падне въ скута, кога уарѣе и защото тамъ не колятъ нито нѣмци, нито руси. Слѣдъ и нашиятъ царъ не бърза, а чака, кога му дойде врѣмето, да му падне плячката. Е, струва ли си трудътъ да проливашъ кръвъ и да се блещи за нѣщо, когато си

увѣренъ, че ще го имашъ и безъ да налагашъ живота на хиляди и хиляди хора?

Ето причината на причинитѣ, ето разковничето на бѣлг. миролюбие, ето защо Мак. въпросъ не може да се разрѣши, ето защо реформи и турска конституция се въвеждатъ. Противъ автономията сж всички: и Турция, и Гърция, и Сърбия, и Румѣния, и Австрия, и Русия, и Италия па и царска България, защото всички желаятъ подѣлбата, всички искатъ да грабнатъ по единъ кѣсѣ, разбира се, не отъ Турция, отъ живия български трупу, И не е ли глупаво, напестина, България да воюва само за автономията на Македония, безъ да се увеличи слѣдъ туй нито съ една пѣда земя? Или и България трѣбва да направи грѣшката на Русия — да води война, безъ да завладѣе нѣщо? Не, България не се управлява нито отъ глупавъ русинъ, нито отъ простъ българинъ, а отъ „уменъ и практиченъ“ нѣмецъ. Прочее, нека ставатъ убийства и жестокости въ Турция, нека се вършатъ масови касапници надъ българитѣ въ Македония, нека ги изтрѣбватъ, нека ги бѣсватъ, нека ги мжчатъ и прогонватъ отъ родната земя: това го желае Европа, това го желае и българ. царъ (пардонъ! — „царятъ на българитѣ“). Каква смисълъ има тогава да правимъ митинги и да грачимъ, когато знаемъ, че никой нѣма да ни чуе? Или мислите, че Европа и нашиятъ царъ ще се поведатъ по ума на нѣколко души атентатори, и ще побързватъ да се намѣсятъ за да прѣкратятъ повататѣшнитѣ кланета и да измѣнятъ на своята милова политика? Тогава, какво остава да се прави, за да се помогне и подобри положението на нашитѣ братя — мжченици? — Да си развържемъ кеситѣ и щедро да се прѣтечемъ на помощъ на пострадалиятъ и обездомениятъ сираци и вдовици, или още по-добрѣ, да заставимъ българското правителство да отпусне една значителна сума за пострадалиятъ, вмѣсто да прахосва милиони по царски тържества, да излѣкуваме раненитѣ и съ отворени братски обятия да посрѣщаме бѣжанцитѣ. Ама утрѣ и другия денъ пакъ цѣли да станатъ кланета, нека — това не трѣбва да ни отчайва: таквазъ ни била орисницата, да ни е живъ царятъ!

Ако пъкъ се намѣрятъ отчаяни, тѣ могатъ да се поканятъ да образуватъ доброволни дружини и да нахлуятъ въ Македония, та поне да отмѣстятъ, ако не и да наложатъ войната.

Ако има и офицери, които не могатъ само за салтанатъ да влачатъ сабитѣ си, добрѣ е да се опитатъ да поведатъ подирѣ си единъ полкъ и да нахлуятъ въ Македония. Тогава може да се наложи войната, щомъ цѣлиятъ народъ я желае.

Не стане ли нито едното, нито другото, анархиститѣ въ Македония прѣди да си разбиятъ черепитѣ, за да имъ не тежатъ на съвѣтѣта толкова безрезультатни хиляди невинни жертви, ще съумѣятъ да си послужатъ съ бомбитѣ, за да отмѣстятъ на главния виновникъ.

Множество Варненски граждани сж изпратили слѣдната телеграма до Царя:

Честити Царю на Българитѣ,

Въ разстояние на седемъ само години, при Вашия прѣдпиественникъ Александъръ Батембергъ, въ врѣмена, когато ний не бѣхме стѣпали още на краката си, Българскитѣ народъ, подъ негово шествство, прѣвзе отъ Турция цѣла источна Румелия и даде велики побѣди при Сливница и Пиротъ.

Растналъ и възмжжалъ въ духа на тия традиции, Българскитѣ народъ, който даде повече отъ единъ милиардъ лева за създаванетоъ велика българска армия съ право очакваше отъ Ваше Величество да продължите славното дѣло на Батемберга и слѣдъ като изчерпите всички възможни срѣдства, чрѣзъ острието на щика да дадете животъ на половината още Български народъ задъ Рила и Родопитѣ, който сждбата е обрѣкла на мжки, смъртъ, гибель

Ваше Величество,

Чакахме дълго врѣме и съ болка на сърдце видѣхме, че бидоха изпуснати редъ благоприятни моменти, въ които острието на Българския щикъ цѣше да рѣши онова, що мирната Ваша дипломатия неможа да рѣши прѣзъ цѣлъ единъ четвъртъ въкъ. 25 години лежатъ задъ Васъ! Хвърлете погледъ и вижте колко кървави бани, кланета, неистовства и позори е прѣтърпѣлъ Българския народъ прѣзъ всичкото това врѣме, когато надъ Българското Царство се носеше дипломатическото само миролюбие

Ваше Величество,

Ще чакаме ли да се сплуге Българската армия въ ржждата на бездѣйствието прѣди още да е

постигнала завършването на родни въздължения?

Последенъ благоприятенъ моментъ се представя намъ, Ваши поданици, за да омиемъ отъ сжвѣстигъ си позора, цо ни панаса това петно на цивилизацията—Турция.

Вънецъ на Вашета 25 годишнина ще бжде не тържества, а най-великото отъ всички дѣла — войната.

Защото слѣдъ Щипъ и Кочане всеко миролюбие ще бжде записано въ историята като най-тежъкъ грѣхъ.

Революцията почва.

Революционната организация въ Македония се е обрнала вече въ анархична. Слѣдъ толкова катастрофални масови възстания, революционеритъ като най-ефикасно сръдство за борба считатъ вече динамита и бомбитъ. Кое то о по-важно, революционната организация въ Македония се е издигнала отново до грозна вътрѣшна сила, готова всеки мигъ да се разяри въ ожесточена борба. Битолския и Скопския вилаети сж особено добри подготвени. Населението е организирано пазѣло. Възстановени сж всички райони, окръжни и нахйски бюра, легални отряди и теоретически групи. Още прѣзъ октомври, миналата година, македонската организация подаде меморандумъ до аеликитъ сили, съ който ги прѣдупрѣди, че ако тѣ не въведатъ желаниа редъ, организацията отново ще поведе ожесточена борба. Не мина много — тѣзи думи бидоха потвърдени съ атентати. Прати се обаче мисия по европейскитъ кабинети начело профессоритъ Милотичъ и Георговъ и до очакване резултата отъ нея, организацията си наложи пакъ резерва. Сега вече всичко е свършено. Миритъ сръдства, молби и унѣщания сж изчерпани и организацията стѣпва къмъ дѣла. Редъ а атентати показваха силата ѝ. Въ Скопие сж хвърлени бомби въ младотурския клубъ, по линията Скопие—Велесъ биде хвърленъ съ динамитъ цѣлъ трейъ, въ Рѣсенъ е хвърлено турското училище, въ Охридъ — правителствения домъ и въ Кочани прѣдъ правителствения домъ на пазаря избухна адека машина, която прѣдизвика грозно клане.

Проче старата тактика чрѣзъ чети е измѣнена. Четитъ сж обрнати въ анархистически групи, които се стараятъ да всеятъ ужасъ въ Турция. Македонския българинъ проче дига вече най-отчаяния си протестъ и то чрѣзъ най-ужасното оржие — динамита.

Сждбата да имъ е на помощ! Слѣдъ Кочани друго не можемъ да искаме отъ безстрашнитъ революционери. Остава да се види какво ще сторн българския народъ отъ освободена България.

Духоветъ въ Варна слѣдъ Кочани.

Духоветъ въ Варна сж много възбуждени слѣдъ клането въ Кочани. Ако нѣкоп можеха да вѣрватъ, че слѣдъ Щипъ не ще да има вече другъ ъз такъ, сега слѣдъ новата касапинца извършена въ Кочани и то отъ редовна турска войска, никой не вѣрва, че е възможно мирване съ Турция. Сръдства вече нѣма — всички вждатъ спасение въ войната. Кое то е особено симптомично между много кръгове, въ антидинастическо настроение. Фердинандъ се сочи като главенъ виновникъ за тия позори на нашия

народъ. Това антидинастическо течение не е чуждо вече и въ войската, между която бавно се създаватъ върли противници на царъ Фердинанда. Тържествата въ Търново въ тия траурни дни се считатъ като страшна подигранка съ българския народъ. Тукъ въ Варна отдѣлни групи се съвѣщаватъ и пекатъ бойкотирание на тържествата. Митингитъ се считатъ вече като банално и глупаво нѣщо и затова нѣкоп по буйни граждани и македонски емигранти готвятъ буйни уллични манифестации. Считаме за длъжностъ да кажемъ, че окр. управителъ трѣбва да се възпрѣ отъ всеко противоѣствие, ако таква манифестация напстина станатъ, защото противоѣствието би прѣдизвикало лоши сцени и би компроментирало властта.

Съобщаваме още, че отъ нѣколко дена група родолюбни граждани съ участито на нѣколцина още офицери отъ гарнизона обмислятъ въпроса като по кой начинъ би могло да се наложи на правителството войната. Не се ли сполучи това налагане, групата, която печели все повече привърженици, ще се обрне въ тайна организация и ще се наеме съ сформироването и изграждането на анархистически дружини въ Македония.

Това нѣма защо да го крпемъ. Картичитъ сж вече отворени и нищо не е въ състояние да спре въ дѣйностъта имъ ония, които сж истински синоне на българския народъ.

Прѣдъ най-благоприятния моментъ.

Анархията въ Турция продължава да се увеличава. Италианска войска, Дарданелски застрашени, острови окупиранн, Албания въ възстание, революционни атентати, борба между правителство и младотурци, между войски и войски — всичко това е едно положение отъ естество не само да компроментира окончателно Турция прѣдъ великитъ сили, но и да прѣдизвика намѣсата на нѣкоя балканска държава. Стѣжковениата на черногорската граница усилиха това съмнѣние още по-вече, че не безъ основания се смѣта какво Черна-гора е подстрѣжвана отъ Италия, държавнитъ глави на които държави се намиратъ въ близки родствени връзки. Положението се усложнява всеки денъ, войската очевидно отново се разстройва, а държавнитъ каси сж толкова празни, че нито има изгледъ какво Турция ще може да намѣри заемъ.

Очевидно се намираме въ идентично положение на онова, когато солунскитъ войски прѣзъ 1909 г. се опълчиха сръщу Цариградъ. И ако тогавашния моментъ се счита за единъ отъ пропуснатитъ благоприятни моменти за спечелването автономията на Македония чрѣзъ звона на българското оржие, какво по-благоприятно положение отъ сегашното, още по-вече, че Кочани е извикало живи болки въ сърцата на всички българи? **Сега или никога!**

Българската армия, нарастнала до апогея на силата си, трѣбва да турн край на това велико зло — Турция, защото не направн ли това, не само че удобнитъ моменти отиватъ безвъзвратно, но и ниш и армията ни скоро ще трѣгнемъ къмъ падение — нѣщо което е обикновено явление слѣдъ апогея на една сила.

Българскитъ граждани трѣбва да приложатъ всички сръдства, за да изтрѣгнатъ правителството изъ неговото малодушно и низко миролюбие. **Проче да живѣе войната!**

Ще събираме ли помощи за Кочани?

Ежедневната преса ни донася новинитъ какво въ София комисионни и пара-комисионни се тъкмятъ да събиратъ волинн пожертвования за изклапитъ и раненитъ въ Кочани. Вѣроятно това ще бжде изискано и отъ насъ, Варненци. Безъ да излагаме тукъ, колко щедри сж били Варненци при всички подобни случаи и колко отзивчиво биха посръщнали и новата тая покана за помощи — длъжни сме тукъ високо да се опълчимъ противъ всека подобна инициатива. Не защото много сме далн, не че не ни боли за Кочани! Тѣмъ защото много ни боли, ниш

казваме, че е позорно за българския народъ, ако остава събиранието на пачета въ време, когато минута по-скоро страдащитъ иматъ пужда отъ помощъ. Ще бжде подигранка да трѣнемъ по просия отъ българскитъ граждани, когато прѣдъ насъ има прави телство българско, което прѣдполага ме еднакво чувствувана дълбоката рана, нанесена народу.

Граждани, никакви помощи, по да се съберемъ, съ телеграми настоятелно да каинимъ правителството да отпусне 100,000 лева отъ държавната хаза и ги прати часъ по-скоро на мѣстоназначеното имъ.

Българскитъ граждани ще съумѣятъ да си дадатъ лептата — но вече за друго. Слѣдъ толкова позори, свободния българинъ ще пожертвува, за да прати нѣколко бойни дружини на помощъ на ония, които отново и вече най-отчаяно подемайтъ борбата.

Правителството е длъжно да помогне на страдащитъ, а гражданитъ — тѣ ще помогнатъ за ефикасното изкореняване на това, което ни носи толкова кървави Батаци.

Учителъ

подготвя слаби ученици и ученич-кп отъ I, II и III класове по: нѣмски и български езикъ и аритметика, сръщу скромно възнаграждение.

Споразуменне: V° уч. ул. Балканска № 2.

Госпожица

свършила въ Швейцария — Лозанския университетъ, прѣподава уроци на слаби ученички и ученици по френски езикъ съ скромно възнаграждение.

Справка: ул. „Св. Методи“, № 10, IV° уч.

ГОСПОЖИЦА

знаеща нѣмски, търси работа за писарка въ нѣкоя кантора.

Справка въ редакцията.

КРЕД. АКЦ. Д-ВО „БЖДЖЩНОСТЪ“, ВАРНА

въ ликвидация

На 8-й Августъ т. г., 10 часа прѣди пладнѣ, въ кантората ни, ул. „Цариградска“, ще се произведе търгъ съ явна конкуренция, за продаване на слѣдующитъ двѣ магазини принадлежачи на кред. акц. д-во „Бжджщностъ“ въ ликвидация, въ гр. Варна:

1. $\frac{3}{11}$ деветъ дванадесети части отъ магазинъ паянтова, на жгѣла на улицитъ „Търговска“ и „Софийска“, цѣлото пространство около 112 квадратни метра, съсѣдна съ магазинитъ на: Халилъ Ефенди. Ахм. Биджанъ, Яни Авдалиди, д-ствена магазинъ и ул. „Търговска“ и „Софийска“, оцѣнени деветѣтъ дванадесети части за лева 12000.

2. Магазинъ паянтова на ул. „Сопотска“, съ пространство около 45 кв. метра, съсѣдна съ магазинитъ на: Халилъ Ефенди, Ахм. Биджанъ, на дружеството и ул. „Сопотска“, оцѣнена за 5600 лева. И двѣтъ магазини сж въ центра на пияцата.

Ако до 24 часа слѣдъ първия търгъ, се наддаде 5%, търгътъ ще се продължи още 24 часа т. е. до 10 Августъ.

За правоучастие въ търгътъ се иска залогъ 10% отъ оцѣнката.

Ако търгътъ се подобри, което ще се рѣши още сжщия денъ и ще се съобщи писмено купувачу, той е длъженъ да внесе остатѣка отъ стойността въ Бълг. Нар. Бавка, до десетъ дни отъ приключването на търгътъ, слѣдъ което ще му се издаде надлѣжния актъ.

Разноскитъ: телалие, общинско право 20%, нотариалнитъ мита и гербовия сборъ сж за смѣтка на купувача.

Варна, 6 юли 1912 година.

Кред. Акц. Д-во „Бжджщностъ“ въ ликвидация
Ликвидатори, Як. Найденовъ и С.в.

Варненско Градско Общинско Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 14446.

Гр. Варна, 26 юлий 1912 год.

Понеже произведени на 20 того търгъ за доставка 170 тона първокачествени английски камени въглища за училищното настоятелство прѣзъ зимата 1912/1913 год. не се състоя по неявяване конкуренти, обявява се, че на 8-й августъ т. г. отъ 3 до 4 часа слѣдъ въ общ. управление ще се произведе новъ търгъ съ тайна конкуренция за сжщата цѣль.

Приблизителната стойностъ 8500 лв. залогъ 5%.

КМЕТСТВОТО.

Варненско Градско Общинско Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 14490.

Гр. Варна, 26 юлий 1912 година.

Понеже произведения на 20 того търгъ за доставка 550 куб. метра дърва за училищното настоятелство прѣзъ зимата 1912/1913 година не се състоя по неявяване конкуренти, обявява се, че на 8-й августъ т. г. отъ 10 до 11 часъ сутринята ще се произведе новъ търгъ съ тайна конкуренция за горнята цѣль въ общ. управление.

Приблизителната стойностъ 7700 лв. залогъ 5%.

Г. Г. Конкуренцитъ въ офертитъ си трѣбва да посочатъ по отдѣлно цѣнитъ на сухитъ и сурови дърва.

КМЕТСТВОТО.

Търговска Печатница, Варна, Телефонъ № 240

II Варнен. Съдебен Пристав

ОБЯВЛЕНИЕ № 3753

На основание изпълнителния лист № 17748/1911 г., издаден от Варн. Окр. Съд в полза на Петър Кочев от Варна, против Ахмед Хюсеинов Турта от с. Чокек за 5000 лева, лихви и др. разноски, обявявам че в продължение на 31 дни от последното двукратно публикуване настоящето в в. „Св. Гласъ“ се правонадаване в 24 ч. 5%, ще продавам на публичен търг, следния дължникът недвижим имот, а именно: Нива в землището на село Чокек, местността „Пойразъ“ от около 13 дек. и 8 ара, при събди: Осман Бекпиров, гора, Смайл Бекпиров, Мориноту и Петър Николов. Първоначална цѣна 700 лева, с намаление 10%.

Желающит да купят имота, могат да се явяват всеки присъствен ден и час в канцеларията ми, да прѣглеждат книгата по продажбата и да наддават.

Варна, 14 юли 1912 г. 2—2

II Съд. Приставъ Н. Спасовъ

II Варнен. Съдебен Пристав

ОБЯВЛЕНИЕ № 3859

На основание изпълнителния лист № 8517/1910 г., издаден от II Варн. Мир. Съдия, в полза на Георги Д. Русев от с. Галата, против Ефтим Николов от сжщото село за 261.40 лева, лихви и др. разноски обявявам, че в продължение на 31 дни от последното двукратно публикуване настоящето в вѣстникъ „Св. Гласъ“, се правонадаване в 24 часа 5%, ще продавам на публичен търг, следния дължникът недвижим имот, а именно: Нива от около 34 декара, находяща се в землището на с. Галата, мѣстн. „Кавакъ-Чешме“ при събди: Ив. Николов, Георги Русев, пжт и Габракъ.

Първоначална цѣна 850 лв. с намаление 10%.

Желающит да купят имота, могат да се явяват всеки присъствен ден и час в канцеларията ми да прѣглеждат книгата по продажбата и да наддават.

гр. Варна 19 юли 1912 г. 2—2

Съд. Приставъ: Н. Спасовъ

II Варнен. Съдебен Пристав

ОБЯВЛЕНИЕ № 3856

На основание изпълнителния лист № 5080/1905 г., издаден от II Варн. Мир. Съдия, в полза на Христо Иванов по прѣхвърляне, от Варна, против Ано Липчев от с. Авренъ за 75.60 лв. и други лихви и разноски, обявявам, че в продължение на 31 дни от последното двукратно публикуване настоящето в вѣстн. „Св. Гласъ“, се правонадаване в 24 часа 5%, ще продавам публично, следният дължникът недвижим имот, а именно: 1) Нива в землището на с. Авренъ, мѣстн. „Мечкамъкъ“ от 10 дек. 5 ара, при събди: пжт, Недѣлко Тонев, Канара и Жеко Чакъровъ, оцѣн. 210 лева. 2) Нива сжщото землище, местността „Горгена“ от 4 дек. 4 ара, при събди: Тодоръ Липчевъ, Костантинъ Стапевъ и пжт, оцѣн. 88 лева.

Надаването ще почне от оцѣнитъ с намаление 10%.

Желающит да купят имотитъ, могат да се явяват всеки присъствен ден и час в канцеларията ми, да прѣглеждат книгата по продажбата и да наддават.

гр. Варна 19 юли 1912 г. 2—2

II Съд. Приставъ: Н. Спасовъ

II Варнен. Съдебен Пристав

ОБЯВЛЕНИЕ № 3861

На основание изпълнителния лист № 8518/1910 г., издаден от II Варненски Мир. Съдия, в полза на Георги Д. Русев от с. Галата против Петър Димитров от с. Галата за 111.07 лв. лихви и др. разноски, обявявам, че в продължение на 31 дни от последното двукратно публикуване настоящето в вѣстникъ „Св. Гласъ“, се правонадаване в 24 часа 5%, ще продавам на публичен търг, следния дължникът по-

движимъ имотъ, а именно: Нива от около 10 декара, находяща се в землището на с. Галата, мѣстн. „Каравачъ бурунъ“ при събди: Данаилъ Ивановъ, пжт, училищна нива и доре. Първоначална цѣна 310 лв., с намаление 10%.

Желающит да купят имота, могат да се явяват в канцеларията ми всеки присъствен ден и час, за да прѣглеждат книгата и да наддават.

гр. Варна 19/VII 1912 год. 2—2

II Съд. Приставъ: Н. Спасовъ

II Варнен. Съдебен Пристав

ОБЯВЛЕНИЕ № 3860

На основание изпълнителния лист № 3848/1900 г., издаден от Варн. Мир. Съдия, в полза на Христо Иванов по прѣхвърляне от Варна, против Стоянъ Яневъ от с. Авренъ за 41.60 лв. и други лихви и разноски, обявявам, че в продължение на 31 дни от последното двукратно публикуване настоящето в вѣстн. „Св. Гласъ“, се правонадаване в 24 часа 5%, ще продавам на публичен търг, следния дължникът недвижим имот, а именно: Три декара от къщия дворъ, находяща се в с. Авренъ, при събди: Янчо Тянковъ, Жеко Нодѣлчевъ, пжт и Юрданъ Тянковъ.

Първоначална цѣна 150 с намаление 10%.

Желающит да купят имота, могат да се явяват всеки присъствен ден и час в канцеларията ми, да прѣглеждат книгата по продажбата и да наддават.

гр. Варна, 19 VII 1912 г. 2—2

Съдеб. Приставъ: Н. Спасовъ

II Бирникъ при Варн. Окр. Фин. Упр.

ОБЯВЛЕНИЕ № 554

Явявам на интересующитъ се, че на 31-и денъ от двукратното публикуване настоящето в в. „Св. Гласъ“ ще продавам в канцеларията си в гр. Варна следуюция недвижимъ имотъ, принадлежащ на Жеко Николов, Минчевъ от с. М. Франга, за погашение дълга му къмъ хазната на сума 286 лв. 97 ст. по изпълнителния лист № 6697/911, издаден от I Варнен. мир. съдия на 5 юли 1911 г., а именно: 1) Една двуетажна къща находяща се в с. М. Франга при събди пжт двѣ страни и двѣ страни нива, състояща се от по двѣ етап и антре заедно с дворно мѣсто празне от около 1500 кв. метра, оцѣнена за 700 лв.

Имотът е собственъ да дължника и не е заложенъ никадѣ.

Продажбата ще се навърши по правилата, пзложени в чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражд. Съдопроизводство.

Ако в продължение на 24 ч. от присъждането се яви нѣкой и наддаде 5%, продамата се възобновява и продължава още на следуюция подаръ това присъствен денъ, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотът се присъжда окончателно върху оногоя, който е наддалъ най голѣма цѣна.

Желающит да купят, могат да се явяват в канцеларията ми всеки присъствен ден и час, за да прѣглеждат книгата и да наддават.

гр. Варна, 10 юли 1912 г. 2—2

Фин. Бирникъ: Д. Антоновъ

II Бирникъ при Варн. Окр. Фин. Упр.

ОБЯВЛЕНИЕ № 553

Явявам на интересующитъ се, че на 31-и денъ от двукратното публикуване настоящето в в. „Св. Гласъ“ ще продавам в канцеларията си в гр. Варна следуюция недвижимъ имотъ, принадлежащ на Петко Тодоровъ говедаръ, от с. Джаферли за погашение дълга му къмъ хазната на сума 40 лева по изпълнителния лист № 3992/905, издаден от II Варнен. мир. съдия на 8 януари 1905 г. а именно: 1) Нива „Сува-Баши“ от 4 дек. при събди: Киро Димитровъ, Демиръ Пананотовъ, Стоянъ Димитровъ и Стоянъ Петровъ оцѣн. споредъ смляния регистъръ чл. 996 отъ Гражданското съдопроизводство.

Имотът е собственъ на дължника и не е заложенъ никадѣ.

Продажбата ще се навърши по при-

вилата, пзложени в чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражд. Съдопроизводство.

Ако в продължение на 24 часа от присъждането се яви нѣкой и наддаде 5%, продамата се възобновява и продължава още на следуюция подаръ това присъствен денъ, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотът се присъжда окончателно върху оногоя, който е наддалъ най голѣма цѣна.

Желающит да купят, могат да се явяват в канцеларията ми всеки присъствен ден и час, за да прѣглеждат книгата и да наддават.

гр. Варна, 10 юли 1912 г. 2—2

Фин. бирникъ: Д. Антоновъ

Д. Т. Поповъ & С-не

БАЛЧИКЪ.

Извършва всякакъв видъ
Търговски и банкерски
операции.

Продава и доставя
всички земеделчески
машини и орджия

Агенция Застраховател. Д-во

„Анкръ“

Приема влогове срочни и
безсрочни по споразумение.

складъ отъ материали за
горѣне

За телегр. Поповъ С-не
Телефонъ № 29.

Голѣмъ изборъ

отъ платове, бѣси, хасета жаба
марка и др. п английски прѣжди.

Магазинъ Георги Поповъ
Варна.

Продава се

праздно мѣсто отъ
200 кв. метра в III уч. ул.
„Дебърска“.

Справка в редакцията.

Дружество Дружба

се прѣмѣсти врѣменно на ул.
„Родопи“ до склада на „Сила“.

Отъ дружеството.

Провад. Спестовно Акционерно Д-во

«П Ч Е Л А»

Обявява че купува и продава за
своя и чужда смѣтка акции отъ раз-
ни дружества и Банки и др. цѣнни
книжки сѣ най изисни условия.

Споразумение Д-вото.

Продава се

подходящо мѣ-
сто отъ 600 кв.
мтр., находящо се на ул. „Драгоманъ“
може да се построятъ два дюгоя отъ
1500—2000 кв. м., а на ул. „Шейновска“
има масивна къща сѣ 4 етап.

Споразумение в редакцията.

Къща за подѣ наемъ

Давамъ
къщата
си подѣ
наемъ находяща се в IV уч. XIII
линия до улица Владиславъ, сѣ 5
етап кухня перална и всички други
удобства.

Г. Сарафимовъ.

СЪОБЩЕНИЕ

Имамъ складирана около 600
крѣстци дребна и мѣка плява
на два километра отъ хана на
Иванъ Паскалевъ по Шумен-
ското шосе, която е за проданъ.
Споразумѣние: Илия Минковъ.
с. Русларъ, Варненско.

Важно за всекиго.

За истинско парно боядисване и Хи-
мическо чистене на разни дрехи, пла-
тове и др. само при **Матей Недковъ**,
ул. „Царъ Борисъ“ Варна. Прѣдста-
вительство на I-ва Българска Парна
фабрика за бояд. и хим. чистене на
Василъ Стойловъ — Русе.

Продава се

160 дек. празд-
но мѣсто сѣ до-
статъчно вода
в мѣстността „Сесъ Севмесъ“, под-
ходящо за къшкоре, градина, ливада
и пр.

Споразумѣние при Ради Темел-
ковъ — Варна.

Добър и наврѣмененъ слу-
чай за използване

Продава се

КНИЖАРНИЦА в гр. Варна
сѣ добър училищенъ районъ,
подходящ и за урѣждане кни-
голюбница в самата книжарница.
Свѣдения Редакцията.

ОБЯВА.

Търговското Акционерно Д-ство
„Съединение“ в гр. Балчикъ
отпуска краткосрочни и дълго-
срочни заемъ сѣ 10% годишна
лихва, сконтира записи; открива
текущи смѣтки срѣщу гаранция
на лица, депо портфейлъ и цѣнни
книжки. Сжщо така при много
изисни условия отпуска ипотеч-
ни заеми. Купува и продава не-
движими имоти и пр.

Сѣ почитание:
Търг. Акц. Д-во „Съединение“
Балчикъ.

Уроци по цигулка.

Госпожица свършила Виенската кон-
серватория сѣ добър успѣхъ, владѣе
нѣмски, френски, гръцки и други езикъ,
приема да прѣподава уроци по ци-
гулка-виолинъ на ученички и ученици
и други.

Справка ул. „27 юли“ № 681, Варна.

Продава се

правдо мѣ-
сто отъ око-
ло 400 кв. м.,
находяще се на ул. „27 юли“,
срѣщу дѣвическата гимназия, сѣ
лице на двѣ улици, много удобно
и подходящо за строидба.

Споразумѣние сѣ Яни Авла-
видовъ, търговецъ — Варна.

СКЛАДЪ
отъ дървенъ строителенъ материалъ
Н. Наумовъ & Ив. Стефановъ - Варна.
Честъ пиеме да съобщимъ на почитаеми граждани строи-
тели, че вѣ склада ни се намира постоянно **парекостеенъ**
строителенъ руски фабриченъ и турски боревъ материалъ, марсилени
керемиди и циментъ.
Цѣни много изисни.
Складахъ ни се намира до гарата срѣщу газовото влагаище.

РОДИТЕЛСКА ГРИЖА

ГОДИНА II.

Ратува за подобрене на домашното, училищното и
обществено възпитание.Абонаментъ 3 лева, десетъ книжки съ премията
„НРАВСТВЕНОТО ВЪЗПИТАНИЕ НА ДЪТЕТО“.

Редакторъ: Б. Н. БАЛКАНСКИ — ДОБРИЧЪ.

Архитектурно бюро

Въ гр. Варна.

М. ЮРДАНОВЪ

Дългогодишенъ архитектъ при Министерството на Обществ. Сгради и пр., а напоследъкъ градски архитектъ при Варн. Община, приема изработването на планове за разни постройки и всякакъв видъ технически работи, експертизи, ръководство на постройки и пр.

Бюрото се помещава въ собств. му домъ у. „М. Луиза“.

Г. 2. съграждани и гости на гр. Варна!

За да дамъ възможностъ на всички да се снабдятъ съ здрави, солидни и елегантни дамски, мъжки и дѣтски обуца — само за настоящия лѣтенъ сезонъ — намаляхъ цѣнитѣ на всички обуца както слѣдва:

Цѣли мъжки I кач.	шевро	лв. 19
„ „ I „	бокеъ	„ 18
„ дамски I „	шевро	„ 18
Половински мъжки I кач.	„	„ 16
„ дамски I „	шевро	„ 14, а европейски 16 лв.
„ „ I „	бокеъ	„ 13

Дѣтски разни — най-износни цѣни.

САНДАЛИ въ най-голямъ изборъ и по цѣни безъ конкуренция!

Претегна също и най-добрия АМЕРИКАНСКИ КРЕМЪ за обуца, който умекчава, лъскава и запазва кожата.

Не изпускайте случая да се възползвате отъ горнитѣ намалени цѣни.

Отъ 1 юли до 1 януари 1913 год. 1% отъ продажбитѣ ми отпѣдѣлихъ за въ полза на сиротопиталището и трапезарнитѣ.

Моля проверете всичко изложено по-горѣ въ магазина на

Петръ Вергиевъ

ул. „Прѣславска“.

Ангелъ Качевъ - Варна

(Бивша кѣща Вѣлю Дуковъ)

**Складъ на разни спиртни питиета
и депозитъ отъ натурални вина.**

Голѣмъ складъ отъ първокачествени Варненски бѣли и черни натурални вина; чиста натурална гроздова ракия; виненъ конякъ и пр.

Цѣни най-износни и при либерални условия.

ПРОДАЖБА НА ДРЕБНО И ЕДРО.

Възползвайте се.

Продаватъ се 1000 овци за дамалъкъ, 70 крави и 100 свини. Всички сж отъ добра порода, отъ чифлика на Бончо Павловъ въ село Калфакуфъ, Балчишко. Справка при Танко Христовъ улица „Миладиновска“, V уч. — Варна.

МНОГО ОТЪ ЛЮБИТЕЛИТѢ НА

Марсилската фруктова лимонада

ни се сърдятъ, че пияли въ приморската градина лона, развалена лимонада.

Съобщаваме на всички любители за знание, че въ приморската градина и „Гроздъ“ не даваме лимонада „Одесусъ“.

Който иска да пие чиста Марсилска фруктова лимонада да иска такава отъ фабриката „Одесусъ“.

Само фабрика „Одесусъ“ произвежда сжипненска Марсилска фруктова лимонада, която се намира на всѣкъдѣ, освѣнитъ въ приморската градина и Гроздъ.

Отъ управлението на фабриката.

Въ градина „Гроздъ“

(бивша „Гроздъ“, до мор. градина, сръщу салонъ „Златна котва“) всѣка вечеръ свирѣ извѣстния оркестръ подъ управлението на господинъ Вандересъ.

Точатъ се винаги прѣсни и първокачествени напитки.

БѢЛО И ЧЕРНО ВИНО ВЪ БУТИЛКИ.

Има и прѣвзходенъ ресторантъ, където се приготвяватъ най-вкусни и доброкачествени ястията.

ВИНАГИ ПРѢСНИ ЗАКУСКИ. ЦѢНИ НАЙ-ИЗНОСНИ.

Отъ съдържателя.

РУСКИ ТЪРГОВСКИ МУЗЕЙ

ВЪ ВАРНА.

Извѣстява за знание, че прѣмѣсти кантората си на главната улица подъ хотѣлъ „Русия“, до Народната Банка, където освѣнитъ агентура и комиссiona отваря и магазинъ за продажба на дребно всѣкакъв видъ руски артикули. Г-да Варненскитѣ граждани и посѣтителитѣ на града ще намѣрятъ тамъ винаги хубави, свежи и доброкачествени консумативни прѣдмети, а така сжщо и разни други артикули отъ чисто руско произведение.

Фирмата прѣдставлява разни фабрики и фирми и доставлява по порѣчка при най-износни условия безъ изключение всѣкакви прѣдмети, за качеството на които винаги гарантира.

Руски търговски музей.

ОБУЩА

отъ извѣстната фабрика Д. Х. ПОЛЛАКЪ и С-ие

ОБУЩА

Илия Д. Кенковъ съобщава на почит. Варнен. граждани и граждани че отъ нѣколко мѣсеца насамъ е прѣдставителъ на извѣстната европейска фабрика Д. Х. Поллакъ & С-ие, която изработва най-луксозни и здрави обуца.

ОБУЩА

Магазинътъ се намира на ул. „Царъ Борисъ“, близо до сладкарницата В. Търново, където всѣки ще намѣри
обуца по вкусъ и съ износна цѣна.**РАТЪ КОРНЪ**

Това е името на отровата за плѣхове и мишки изпитана на практика въ цѣлия свѣтъ отъ всички слоеве на обществото. Този цѣръ не само трови мишкитѣ и плѣховетѣ, но въ сжщото врѣме ги и мумифира. Слѣдователно отровената мишка или плѣхъ макаръ и скритъ въ дупкитѣ на зданията не се вмиришатъ колкото врѣме да сѣдатъ въ това си състояние — мумифирани.

Продава се при Прѣдставителя и депозитѣора за България:

ВСЕМИРЕНЪ ТЪРГОВСКИ МУЗЕЙ „ИЗГРѢВЪ“ — ВАРНА.

Продава се складъ отъ строителенъ материалъ,

доста добръ уреденъ, съ единъ моторъ отъ 10 конски сили, единъ гатеръ за рѣзване на дѣски отъ най-последня система, единъ циркуляръ сжщо за рѣзване на дѣски и, съ всички други принадлежности, съ доста добра клиентела, находящъ се задъ новата гара, близо до всички складове.

Споразумение до Димитръ Георгиевъ, дѣскаринъ — Варна.

Лизолъ

Най-ефикасно сръдство противъ филоксерната зараза. Унищожаватъ всѣкакви насѣкоми и микроби по овощнитѣ дървета и цвѣтитата.

Единственъ прѣдставителъ за цѣла България:

Дрогерия Рафаилъ Камхи — Варна.

Купувамъ акции

отъ дружествата „Дружба“, „Зора“, „Ермисъ“, „Земледѣлецъ“, „Гроздъ“, „Трудолюбие“, „Параходното дружество“, „Сила“, „Галата“. Отъ банкитѣ: „Добруджа“, „Напрѣдъкъ“, „Гирдапъ“, „Бѣлг. Търговска Банка“ и др. Отъ застрахователнитѣ дружества: „България“, „Балканъ“ и др. — Споразумение редакцията ни.